

Svētkos godināja pašus jaunākos novadniekus

Suminātie mazie novadnieki kopā ar vecākiem, brāļiem un māsām.

Tā nu vēsturiski ir izveidojies, ka jūlijs ir svētku mēnesis: lielāki un mazāki pasākumi notiek daudzās Latvijas pilsētās un pagastos. Dažviet tie ir īpaši vērienīgi, citviet nedaudz pieticīgāki, bet svētki tik un tā paliek svētki, vai ne? Atliek tikai izvēlēties, vai tos svinēt savā, dzimtajā, vietā, vai doties kur citviet.

Arī mūsupusē jūlijs ir piesātināts ar dažādiem pasākumiem. Piemēram, šajā nedēļas nogalē savus svētkus atzīmēs aucenieki un Annenieku pagasta iedzīvotāji, bet, jau sākot no ceturtdienas, svinēt tika aicināti bijušā Tērvetes novada iedzīvotāji, pulcējoties Tērvetes svētkos.

Iesāka «Trīne»

Kā jau ierasts, svētki tika aizsākti kopā ar Tērvetes amatierteātri «Trīne», kas skatītājus svētkos ir priecējusi gan Mežmuižas pils āra terasē Augstkalnē, gan Tērvetes estrādē: režisores Dzintras Zimaišas vadībā skatītāji varēja

noskatīties Anšlava Egliša komēdiju «Bezkaunīgie veči». Pirms izrādes gan tika nodziedāta Tērvetes novada himna un svinīgi izkārts nu jau bijušā novada karogs.

Piektdienas vakars apmeklētājiem vienmēr asociējas ar klasiskās mūzikas pasākumu. Arī šogad Tērvetes pilsdrupās notika klasiskās mūzikas džeza koncerts «Latviešu dzejas melodijas».

Vairāk nekā 20 mazuļu

Tikpat tradicionāli ir, ka svētku laikā tiek sumināti Augstkalnes,

Bukaišu un Tērvetes pagastu jaundzimušie mazuļi un viņu vecāki. Zīmīgi, ka šoreiz šis pasākums notika Annas Brigaderes piemiņas muzejā «Sprīdiši», gluži kā mūdienos mazos «sprīdišus» jeb novadniekus vēlāk doties tālajā pasaulē savu laimi meklēt. Kopumā 2022. gadā bijušā Tērvetes novada trijos pagastos piedzimuši 22 mazuļi.

- Manuprāt, šis ir emocionāls notikums, kas iezīmē dzīves

(Vēl – 5. lappusē)

Indras Cehanovičas foto

ŠODIEN NUMURĀ

Vītiņos teātra mīlotāji
satikās jau 24. reizi.
4. lpp.

Arī Bikstos svinēja.
5. lpp.

Dobelē notika šaha
kluba 10 gadu jubilejas
turnīrs.
7. lpp.

ĪSZIŅAS

Veicot mazo ērgļu monitoringu, vienā no sešiem parauglaukumiem Latvijā, Murmastienes apkaimē, «Latvijas valsts meži» (LVM) vecākais vides eksperts, ornitologs Uģis Bergmanis konstatējis īpaši retu gadījumu – vienā ligzdā novērojais divus jaunus ērgļus. Parauglaukumā «Murmastiene» pētījumi tika uzsākti pirms 40 gadiem, un konkrētajā teritorijā šis ir tikai devītais gadījums ar diviem praktiski pieaugušiem jaunajiem ērgļiem vienā ligzdā.

Šodien ir Jēkaba diena, ko sauc arī par Saimnieka dienu, reizēm arī par Maizes dienu. Jēkabi iezīmē viena darba posma beigas un otra sākumu: līdz Jēkabiem tika pabeigta siena pļauja un sākta rudzu un miežu pļaušana. Rīt - Annas jeb Saimnieču diena, kas raksturīga ar gada pirmās ražas sagaidīšanu. Tieši šajā dienā drīkstēja pirmo reizi rakt un ēst jaunus kartupeļus.

Ceturtdien notiks kārtējā Dobeles novada domes sēde, kuras darba kārtībā sākotnēji bija iekļauta 37 lēmumprojekta izskatīšana, tostarp arī jautājums par pirmsskolas izglītības iestādes «Vecauce» vadītājas atbrīvošanu no amata.

PIEKTDIEN, 28. JŪLIJĀ, LASIET:

Bērzupes dzelzceļa
stacija bez vilcieniem.

Ceļa zīmes ir jāievēro

Arī aizvadītajā nedēļas nogalē mūsupusē neiztika bez smagiem ceļu satiksmes negadījumiem. Sestdien tāds notika netālu no Dobeles, Miltiņos.

Kā liecina Valsts policijas sabiedrisko attiecību nodaļas vecākās speciālistes (Zemgales reģiona pārvaldes jautājumos) Rūtas Strautnieces sniegtā informācija, sestdien, 22. jūlijā, isi pirms pulksten 19 Valsts policijā tika saņemta informācija par ceļu satiksmes negadījumu Dobeles novada Bērzepes pagastā.

Valsts policijas rīcībā esošā sākotnējā informācija liecina, ka

2002. gadā dzimis vīrietis vadīja automašīnu «BMW» apdzīvotā vietā un, izbraucot uz galvenā ceļa P97 (Jelgava – Dobeles – Annenieki), veica kreiso pagrieziena virzienā uz Jelgavu, neievērojot ceļa zīmes «Dodiet ceļu» prasības, kā dēļ izraisīja sadursmi ar pa galveno ceļu braucošo «Toyota» markas automašīnu, kuru vadīja kāds 1987. gadā dzimis vīrietis.

Ceļu satiksmes negadījumā bojāti abi transportlīdzekļi un cietušās personas nogādātas medicīnas iestādē. Par notikušo uzsāks kriminālprocess.

Savukārt Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests šajā sakarā informē, ka šajā dienā pulksten 18.46 ugunsdzēsēji glābēji devās uz minētā notikuma vietu, kur ar hidraulisko instrumentu palīdzību no vienas automašīnas atbrīvoja iespiestu cilvēku, kurš tika nodots neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) mediķiem. Vēl viens cil-

vēks no šīs automašīnas tika nogādāts līdz NMPD mediķiem. Pēc tam sakārtota ceļa braucamā daļa. Vēstot par citiem mūsupusē konstatētajiem likumpārkāpumiem, Valsts policija vēl informē, ka dienu iepriekš, 21. jūlijā, neilgi pirms pulksten 21 Aucē kāds 1990. gadā dzimis vīrietis vadīja velosipēdu, būdams 2,92 promiles lielā alkohola reibumā. Par šo pārkāpumu ir uzsākts administratīvā pārkāpuma process un piemērots naudas sods 170 eiro apmērā.

Indra Cehanoviča

Vītiņos teātra miļotāji satikās jau 24. reizi

Amatierteātru sniegumu vērtēja arī žūrija, kurā šoreiz bija Valdis un Rita Lūriņi.

Savam uzņēmībam skatuves dekorācijas gatavo amatierteātra «Ukri» dalībnieki.

Aizvadīto sestdien Vītiņos jau 24. reizi notika amatierteātru festivāls «Spēlējam, dancojam...». Uz to bija pulcējušies gan vairāki mūsdienu kolektīvi, gan arī sabraukuši teātra spēlētāji no kaimiņu novadiem un arī attālākām Latvijas vietām.

Šoreiz saietā piedalījās 11 kolektīvu: Rīgas pilsētas pašvaldības kultūras centra «Iļģu ciems» amatierteātris «Piektais tramvajs», Ukru pagasta amatierteātris «Ukri», Gulbenes novada Stradu pagasta amatierteātris «Viesistaba» un Beļavas pagasta «Spēlmaņi», Penkules pagasta amatierteātris «Dailes», Tukuma novada Lapmežciema amatierteātris, Latvijas Universitātes Studentu teātris, Bauskas novada Gailišu pagasta Uzvaras amatierteātris, kā arī kolektīvi no Saldus novada Brocēniem un Bēnes pagasta. Protams, uz skatuves kāpa arī mājnieki – Vītiņu pagasta amatierteātris «Mežrozīte».

Tālākie šoreiz brauca no Gulbenes

Saiets sākās jau pulksten 9.30, un tā programma bija tiešām piesātīnāta, jo pēdējā izrāde sākās vien 19.50. «Mežrozītes» un arī Vītiņu tautas nama vadītāja RAISA ADAMAITE sarunā ar «Zemgali» gan sacīja, ka 11 dalībnieku saietā nebūt nav maksimums, ir bijis gads, kad pasākumā piedalījās pat 14 kolektīvu.

- Arī kovids neieviesa nekādas korekcijas saietā norisē. Pratām tam pielāgoties, ievērojot visus valstī noteiktos ierobežojumus – daudz dezinficējošo līdzekļu, distances ievērošana un tā tālāk. Neraugoties uz šo visu, tāpat viss notika, visiem patika un bija labi!

Kā vispār radās ideja par šāda amatierteātru saietu rīkošanu? Kurš gan vairs uz šo jautājumu var konkrēti atbildēt? Atceros, kā 1992. gadā atnācu strādāt uz Vītiņu tautas namu. Cita starpā man vajadzēja pārņemt arī vietējā amatierteātra «Mežrozīte» vadību, jo iepriekšējā režisore to pameta. Neteikšu, ka biju par šo perspektīvu sajūsmā, ne vienu vien asaru nobirdināju. Tomēr – kas jādara, tas jādara.

Kolektīvs arī pirms tam bija piedalījies dažādos festivālos, kas notika citviet. Neko daudz par to visu nezināju, kā tagad smejas – «kur mani vilka, tur arī braucu». Pamazām prātā iezagās doma: kāpēc tikai braukt citviet, kāpēc kas tāds nevar notikt tepat, Vītiņos?

Ar pirmo saietu gāja traki – neko jau īsti nezināju, ko un kā darīt. Atceros, ka pat sponsorus nācās meklēt, lai nosegtu visus finansiālos izdevumus. Arī dalībnieku bija maz, laikam kādas sešas izrādes vien skatītājiem varējām piedāvāt. Piedalījās teju vai tikai apkaimes kolektīvi: mēs paši, Auce, kaimiņi no Rubas, Brocēniem un vēl baušķenieki. Starp citu, brocēnieki ir piedalījušies visos mūsu saietos. Jāreķinās arī, ka daudz kolektīvu, kas reiz brauca uz Vītiņiem, dažādu iemeslu dēļ vairs nav.

Runājot par šo saietu, ir mums arī jauni, kuri Vītiņos ir pirmo reizi, piemēram, kolektīvi no Rīgas un Gulbenes, arī penkulnieki. Kā tālākie braucēji par mums uzzina? Mūsdienu interneta laikmetā jau viss ir elementāri. Ir mums izveidota īpaša interneta vietne, kur šāda informācija ir pieejama. Tur tad arī ierauga informāciju, kontaktus. Bet tas jau tikai «jauniņajiem»; tie kolektīvi, kuri reiz mūsu saietā bijuši, jau vasaras sākumā sāk interesēties, zvanot un jautājot: nu – Raisa, kurā datumā tad šogad jāplāno braukšana pie jums? Bieži ir tā, ka pēdējiem zvanītājiem nākas atteikt – vienkārši programma jau ir pilna, nav iespējams to vēl papildināt. Arī šogad tā bija.

Katru gadu pēc izrādes žūrija nosauc labāko aktieri vai aktrisi. Manuprāt, tas ir jauki, jo cilvēkiem ir papildus stimulē cēsties. Vienu gadu to nedarījām, un aktieri jutās vilušies, sakot, ka šis esot pietrūcis. Gribas cilvēkiem, lai viņu sniegumu uzteic.

Sastāvs ir praktiski nemainīgs

- Par pašiem... Nu, ko tur daudz. «Mežrozīte» dibināta 1947. gadā, tātad šogad tai jau ir 76 gadi. It kā jau pērn vajadzēja svinēt jubileju, bet tad bija kovids, visādi ierobežojumi, un tā nu mēs svinības atlikām. Tā vietā sarīkojām kārtējo «Spēlējam, dancojam...» festivālu. Kolektīvā pašlaik ir 12 dalībnieku. Sastāvs lielākoties ir nemainīgs, tie, kuri atnāk, tā arī paliek. Skumji, protams, bet pēdējo gadu laikā aizsaulē devušies trīs mūsu ilggadējie spēlētāji – Vilma Lindermane, Guntis Pumpurs, Jānis Šēfers. Bet citādi sastāvs ir nemainīgs.

Tagad, vasarā, mēģinājumi mums praktiski nenotiek, jo dzīvojam laukos un vasarā visiem darba pilnas rokas. Parasti sākam aktīvi strādāt septembrī. Protams, var jau «saraut», kā to darījām, divu mēnešu laikā iestudējot Annas Brigaderes lugu «Mazā māja», ko šodien arī spēlēsim. Bet man tā nepatīk. Gribas, lai viss ir pieslīpēts, lai aktieri ir par savu spēli pārliecināti, nevis nedroši, vai dara visu pareizi. Bet esmu lepna par viņiem, par uzdrīkstēšanos un entuziasmu.

Tie ir kā svētki...

Jāpiebilst, ka interneta vietnes vēsta, ka teātra spēlēšanas tradīcijas Latvijā aizsākušās jau 19. gadsimta sākumā. Latviešu teātra dibināšanā un attīstībā vislielākie nopelni dramaturgam, aktierim un režisoram, latviešu teātra tēvam Ādolfam Alunānam. 2022./2023. gada sezonā Latvijā darbojas aptuveni 420 amatierteātru ar kopumā vairāk nekā 6330 dalībniekiem. Regulāri Latvijā notiek arī dažāda mēroga šo kolektīvu saieti.

Amatierteātra «Ukri» režisore un vadītāja GUNTA RAZDOVSKA «Zemgalei» sacīja: -«Spēlējam dancojam...» piedalāties, ja nekļūdos, no 2010. gada. Atceros, ka pirmo reizi rādijām uzvedumu, kas tapis pēc Ārijas Elksnes darbu motīviem «Pārsteigums». Kopš tā laika šajā

saietā piedalāties regulāri. Man tie ir kā svētki – gan pašiem parādīt, ko protam, gan noskatīties citu spēlētās izrādes.

Iespēja sajūties piederīgam

Kā allaž, amatierteātru sniegumu vērtēja arī žūrija. Šoreiz tajā strādāja režisors Valdis Lūriņš un Latvijas Kultūras akadēmijas docente, Latvijas Nacionālās kultūras nozares eksperte Rita Lūriņa.

Valdis Lūriņš, jautāts, kā viņš vērtē to, ka tik daudz gadus tik mazos pagastos, kādi ir Vītiņi, notiek šādi amatierteātru saieti, bilda:

- Es domāju, ka tas ir tikpat vērtīgi, kā, pieņemsim, jebkurš lauku deju kolektīvs vai mazs lauku ansamblis, jo tā ir kaut kāda piesaiste visai kopējai domāšanai, kopienai. Tas, ko bieži nācies dzirdēt, ir, ka mazie lauku amatierteātri saka: mēs jau nevaram sacensties ar lielajiem, atzītajiem teātra skatuves māksliniekiem, bet – vai šajā gadījumā salīdzināšana ir tik svarīga? Būtiska ir šī kustība, šī kopīgā vienošanās. Jo bieži vien šie cilvēki, kuri darbojas kopā šajos amatierteātros, darbojas kaut kādās citās sfērās, tātad to savu novadu stimulē un attīsta.

Amatierteātru kustība laukos pēdējā laikā ir nostabilizējusies, nevar teikt, ka tā mazinājusies, bet tāpat nevar sacīt, ka tā ļoti aktivizējusies. Redziet, lai runātu par kaut kādu pacēlumu, ir jābūt cilvēkiem, kuri daudz maz šo profesiju pieprot vai vismaz mēģina to apgūt, – šajā gadījumā es domāju režisorus jeb amatierteātru kolektīvu vadītājus. Šī režisora profesija jau ir tikpat svarīga, kā, teiksim, kora diriģenta vai deju kolektīva vadītāja profesija. Mēs taču nevaram iedomāties deju kolektīva vadītāju, kurš pats nemaz nedejo, vai ne? Protams, protams, teorētiski tas ir iespējams, bet tad šim cilvēkam nepieciešams palīgs, kas viņa idejas realizē. Un bieži vien, ja tie finanšu resursi taisni kultūrai zināmā veidā ir ierobežoti, esam

tur, kur esam. Un ne jau šī ir vienīgā problēma. Kādreiz Kultūras darbinieku tehnikumā bija tāda režijas nodaļa, kur apgūt šīs prasmes, kur gatavoja arī amatierteātru režisorus. Protams, daudzi galu galā šajā jomā nestrādāja, daudzi «atkrita» vēl mācību procesā. Bet sagatavošanas process bija. Tagad tas ir apstājies. Tas ir tas bēdīgākais.

Galvenā balva aizceļo uz Gulbenes pusi

Tradicionāli amatierteātru saietā tiek noteikti arī labākais aktieris vai aktrise katrā izrādē. Vaicāts, vai ir sarežģīti izdarīt izvēli, Valdis Lūriņš atbildēja noraidoši.

- To līderi jau vienmēr pamana. Bet ne jau tas ir galvenais. Saieta būtība ir cita. Pirmām kārtām tā ir šī kolektīvu kopā būšana. Liekoties tie jau pazīst viens otru, nu, varbūt kādreiz tiem piepulcējas kāds «jauniņais». Otrs, kas notiek šādos saietos, – cilvēkiem izdodas klātienē parunāt par lietām. Tas ir, par to, ko varētu kaut kādā veidā uzlabot, attīstīt. Un šis, manuprāt, ir visbūtiskākais, kas šādu saietu laikā notiek. Te nenotiek tā, ka kāds atbrauc un pasaka – tas, ko tu dari, nekam neder. Jo ir jāsaprot – ir jāizturas ar cieņu pret tiem, kuri šo darbu dara.

Šajā gadā balva par labāko iestudējumu jeb saietu «Grand prix» aizceļoja uz Gulbenes novadu – to saņēma Beļavas pagasta «Spēlmaņi» par Ineses Tēlmanes lugas «Cerību ēna» iestudējumu.

Par labākajiem aktieriem mūsdienu kolektīvos tika atzīti Ingrida Zizlāne («Mežrozīte»), Andris Sloka («Dailes»), Vēsma Kirfa («Ukri») un Līga Kricka («Bēne»).

Indra Cehanoviča
Autores foto

MAF

Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem
Par lappuses saturu atbild raksta autors

Svētkos godināja pašus jaunākos novadniekus

Svētku tirdziņā piedalījās arī Dobeles 1. vidusskolas skolēnu mācību uzņēmuma dalībnieki ar saviem darinājumiem.

(Sākums – 1. lappusē)

nepārtrauktības plūsmu un pēctecību. Katrā jaundzimušajā mēs saskatām cerību un nākotnes potenciālu. Viņi ir mūsu nākotne, tie, kuri veidos mūsu sabiedrību un attīstīs tālāk mūsu novadu, - uzrunājot mazuļu vecākus, sacīja Dobeles novada domes priekšsēdētājs IVARS GORSKIS. - Paldies visiem, kuri šodien ir šeit atnākuši. Gribo novēlēt, lai mūsu novads turpinātu ziedēt, mūsu bērni dzīvotu bagātu, laimīgu un veiksmīgu dzīvi.

Arī šogad mazie novadnieki dāvanā saņēma īpašo Kurzemes – Zemgales bronzas stūra saktu,

kas vēsturiski nēsāta arī Dobeles novada apkaimē. Tāpat mazuļi arī saņēma, iespējams, savā mūžā pirmo vēstuli, ko viņiem adresējusi Dobeles novada pašvaldība.

Bukaišu un Augstkalnes pārvaldes vadītāja Sandra Latiša kopā ar Ivaru Gorski balvas bija sagatavojuši Juliana Bekčeva, Reiņa Cēsnieka, Dārtas Jankevičs, Adrijas Sirsones, Dominika Sterļadkina, Elvila Voitenko un Madaras Upenieces vecākiem.

Savukārt Tērvetes pagastā aizvadītajā gadā piepūcējušies Teodors Blūms, Oliveris Čekanovskis, Aleksandrs Gelžins, Ārons Ilkevičs, Kristiāns Pilverts, Ralfs Semjonovs, Astrīda Svaija, Raiens Taļer-

Jānis Švitiņš un fotogrāfa Kārļa Buivida mazmeita.

ko, Marsels Visockis, Marats Kleins un Oliveris Romanovskis.

Tirgus, koncerti un vēl

Tērvetes estrādē visas dienas garumā notika svētku tirdziņš, kurā piedalījās gan pašmāju mājrāzotāji, gan tālāku ceļu mērojuši tirgotāji. Interesentiem arī bija iespēja vērot koka skulptūru grebšanas paraugdemonstrējumus, vakarpusē – seno bruņinieku ciņas.

Jaunākos svētku dalībniekus priecēja piepūšamās atrakcijas un burbuļi, seju apgleznošana un hennas zīmējumi, kā arī bija ie-

spēja noskatīties izrādi bērniem «Brīnumainais pasaku mežs».

Izstāde vēstures cienītājiem

Savukārt apartamentu «Ores» pagalmā notika Kārļa Buivida fotoizstādes atklāšana. Uz to bija ieradusies arī fotogrāfa mazmeita. Notika arī sarunu cikla «Tērvete toreiz» turpinājums, kurā kopā ar Jāni Švitiņu varēja pārskatīt apkopotās fotogrāfijas, kurās redzama Tērvete senākos laikos. Savukārt kopā ar muzejnieci Teiku Putnu varēja ielūkoties Tērvetes sanatorijas sākotnē.

Paralēli norisinājās arī dažādas sportiskās aktivitātes: sestdien sadarbībā ar Tērvetes sporta halli līdz pat pēcpusdienai Labrenču sporta laukumā notika individuālās sporta spēles, bet komandu spēles norisinājās jau svētdien Kroņauces sporta stadionā.

Viesi no Vācijas

Tērvetes svētkos ciemos ieradās arī sadarbības partneri no Vācijas - 11 cilvēku delegācija no Hunsrikas – Mital Reinas apvienotās pašvaldības birģermeistara Petera Unkela vadībā. Ciemos tika gaidīti arī bijušā Tērvetes novada sadarbības partneri no Reinzemes - Pfalcas federālās zemes Sanktgoaras – Obervezeles ar birģermeistaru Tomasu Bungertu.

Kā bija vēstīts pašvaldības izplatītajā paziņojumā, «tā kā arī Sanktgoaras - Obervezeles teritorija un vietvara pēc reģionālās reformas ir iekļauta Hunsrikas – Vidusreinas apvienotajā pašvaldībā, Bungerta kungs vēlas Dobeles novada pašvaldības vadību iepazīstināt ar jaunajiem, turpmākajiem sadarbības partneriem, tā teikt – nodot draudzības stafeti, lai ar Tērveti gadiem ilgusī, savstarpēji atbalstošā draudzība turpinātos».

Indra Cehanoviča
Autores foto

Bikstos sportoja un godināja

Ikviens varēja izmēģināt savu veiksmi īpašu zivju maksķerēšanā.

Arī Bikstos aizvadītās nedēļas nogalē svinēja – šeit notika pagasta svētki. Bez tam šoreiz tie notika divas dienas – piektdien un sestdien.

Ik pa laikam tiek mainīta galveno svētku norišu vieta, un šoreiz par to bija izvēlēts brīvais laukums pie pagasta pārvaldes ēkas. Jau piektdienas pēcpusdienā ikviens šeit varēja piedalīties krāsaino smilšu gleznu darināšanā. Tāpat bija iespēja, iesaistoties vairākās atrakcijās, vēlāk arī iegūt nelielas gardas balviņas.

Bez tam līdzās pārvaldes ēkai esošajā zālienā varēja aplūkot savā ziņā unikālu izstādi – de-

kupāžas tehnikā «apstrādātus» krēslus.

- *Vēl ziemā, kad kultūras darbiniekiem parasti ir mazliet vairāk laika, lai pievērstos saimnieciskiem darbiem, vienā no telpām, kas kalpo kā noliktava un ko grībējam sakārtot, uzgājām šos vecos krēslus, - «Zemgalei» pastāstīja Bikstu tautas nama vadītāja EVITA ZUTE. - Tie savu jau ir nokalpojusi, faktiski tautas namam arī savu primāro funkciju veikšanai*

Godinātie mazie bikstenieki, kuri kopā ar vecākiem bija ieradušies uz pasākumu.

nebija nepieciešami, jo ir arī morāli novecojuši. Ko ar tiem darīt, mest ārā? Žēl taču! Un tad radās doma, ka varētu tos pārvērst par savdabīgiem dizaina elementiem. Kāpēc gan ne, ja acīmredzami tie var kalpot kā ideāls priekšmets, lai to deķupētu? Tā tas arī palika, laukā nemetām.

Nu, un, kad radās brīvāks brīdis, ķērāmie klāt. Pirmajā reizē centāmies uzrunāt un iesaistīt pagasta ļaudis, bet īpaši lielas atsaucības nebija. Tad nu mēs, tādu domubiedru grupa – es pati, Linda Potrika, Valentīna Borisoviča, Liāna Ščolokova un Ināra Lūsēna -, ķērāmie

klāt pašas. Kopumā tapa astoņi šādi «apgleznoti» krēslī. Tagad tie ir aplūkojami šeit, bet pēc tam kalpos kā tautas nama dizaina elements.

Bez tam Bikstu pagasta svētku laikā notika arī mazo bikstenieku, kuri dzimuši laika periodā no pagājušā gada jūlija līdz šī gada jūlijam, sumināšana, dāvājot tiem īpašu karotīti, kurā iegravēts mazuļa vārds. Šāda tradīcija pagastā jau ir no 2017. gada. Šogad tika sumināti pieci jaundzimušie un viņu vecāki – Maiks Endziņš, Ance Gailiņa, Melānija Meldere, Artūrs Stenečkins un Amēlija Lāce.

Abas dienas pagastā notika arī dažādas sportiskās aktivitātes, kur kaut ko sev tikamu varēja atrast dažādu sporta veidu cienītāji.

Indra Cehanoviča
Autores foto

MAF

Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem
Par lappuses saturu atbild raksta autors